

ringsplan, skal gives adgang til, at ejendommen efter ombygningen overdrages på andelsbasis til beboerne.

Det foreslås at lade den sanerende (kommunen, saneringsselskabet eller ejerlavet) søge dannet en andelsboligforening til overtagelse af ejendommen og søge boligerne overdraget til boligsøgende, der optages som medlemmer (andelshavere) i foreningen. Lejere, der allerede bor i ejendommen, skal tilbydes at blive andelshavere, men kan, hvis de ønsker det, fortsætte som lejere. Andelsboligforeningen skal søges dannet senest 2 måneder før arbejdernes forventede færdiggørelse. Er der lejere i ejendommen, skal disse indkaldes til møde om stiftelse af foreningen.

Ved overdragelse af boligerne på andelsbasis skal de interesserede – foruden oplysning om boligudgiftens størrelse for den pågældende bolig – tillige have oplysning om den købesum, foreningen skal betale for ejendommen, om kontant udbetaling og øvrige vilkår, herunder, at foreningens overtagelse af ejendommen er betinget af, at mindst $\frac{1}{3}$ af boligerne kan overdrages til andelshavere.

Såfremt ikke mindst $\frac{1}{3}$ af ejendommens boliger er overdraget til andelshavere inden 6 måneder, kan den sanerende opløse foreningen. Andelshaverne har da ret til at blive boende som lejere. Kommunen kan overtage andele vedrørende boliger, der ikke er overdraget til andelshavere. Disse boliger skal ved ledighed søges overdraget til nye andelshavere.

Såfremt den sanerende har måttet opløse foreningen og udleje boligerne, skal ejendommen søges solgt som udlejningsejendom til en af boligministeren godkendt pris.

Til nr. 5

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 6

Den erstatning, der omtales i § 21, stk. 4, omfatter forskellen mellem de samlede ombygnings- og forbedringsudgifter og ejendommens værdiforøgelse. Erstatningen fastsættes på grundlag af ejendommens værdi efter saneringens gennemførelse. Den kan variere efter ejendommens karakter af udlejningsejendom eller ejerbolig, og det foreslås derfor, at tilskuddet helt eller delvis kan kræves tilbagebetalt, såfremt der indenfor et fastsat årsmål sker ændringer heri, f. eks. ved salg af en hidtil udlejet ejendom til ejerbolig, hvorved der kan opstå en fortjeneste, der ændrer forudsætningerne for den udbetalte erstatning.

Til nr. 7 og 8

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 9

Ændringen er en følge af de foreslåede ændringer til lovens kap. X, hvorefter lån til ombygninger m.v. forudsættes finansieret over det almindelige lånemarked, først med almindelige byggelån og efter saneringens afslutning med realkreditlån. Støtten foreslås ydet som rentesikring, se nærmere bemærkningerne vedrørende kap. X.

Efter loven yder staten midlertidige lån til alle udgifter i forbindelse med sanering – efter forslaget vil staten alene yde midlertidige lån til de traditionelle udgifter, f. eks. ejendomserhvervelser, nedrivninger, ekspropriationserstatninger, saneringsselskabers udgifter ved udarbejdelsen af saneringsplaner m.v. Disse udgifter indgår stadig i saneringsudgifterne.

De midlertidige lån, som ydes efter lovens § 52 til arbejder, der er givet påbud om, konverteres efter arbejdernes udførelse til 20-årige statslån med $6\frac{1}{2}$ pct. i rente. Såvel midlertidige som endelige lån efter § 52 bortfalder og erstattes med reglerne i § 47 a og reglerne om rentesikring.

Der foreslås ikke ændringer i adgangen til tilskud til dækning af saneringstab, men saneringstabet som følge af ombygninger m.v. kan ikke finansieres med midlertidige lån i byggeperioden.

Til nr. 10

Lovens hidtidige regel om, at boligministeren skal godkende saneringsplaner er opretholdt. Hidtil har også de enkelte andragender om statslån efter § 52 været forelagt boligministeriet, nu boligstyrelsen, sammen med det låneberettigede ombygningsprojekt, efter forudgående behandling i kommunalbestyrelsen.

Med henblik på at undgå dobbeltadministration er det foreslået, at boligministeren i forbindelse med tilsagnet om støtte til en saneringsplan, kan bemyndige kommunalbestyrelsen til at give tilsagn om rentesikring. Dette kræver, at saneringsplaner er så detaljerede, at der forligger et overslag over ombygningsudgifter vedrørende hver enkelt af de ejendomme, der foreslås bevaret, således at boligstyrelsen ved godkendelsen af saneringsplanen og meddelelse af tilsagn om statsstøtte, har kendskab til de samlede offentlige udgifter til planens gennemførelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 vedrører i modsætning til stk. 3 ikke den enkelte saneringsplan. Her er der tale om fastsættelse af mere gene-